

§ 1. 1. Przepisy uchwały nr 704 Rady Ministrów z dnia 10 listopada 1956 r. w sprawie rozszerzenia uprawnień państwowych przedsiębiorstw przemysłowych (Monitor Polski Nr 94, poz. 1047) rozciąga się na państwowe przedsiębiorstwa budowlano-montażowe.

2. Upoważnia się właściwych ministrów do dostosowania przepisów wymienionej w ust. 1 uchwały do warunków działalności państwowych przedsiębiorstw budowlano-montażowych.

§ 2. Upoważnia się właściwych ministrów do rozciągnięcia przepisów wymienionej w § 1 uchwały na podległe im przedsiębiorstwa transportowe, usługowe i obrotu towarowego, z odpowiednim dostosowaniem przepisów do specyfiki branżowej tych przedsiębiorstw.

§ 3. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia z mocą od dnia 1 grudnia 1956 r.

Prezes Rady Ministrów: w z. P. Jaroszewicz

1200

ZARZĄDZENIE MINISTRA KULTURY I SZTUKI

z dnia 10 grudnia 1956 r.

w sprawie rozszerzenia uprawnień przedsiębiorstw resortu kultury i sztuki.

Na podstawie § 8 uchwały nr 704 Rady Ministrów z dnia 10 listopada 1956 r. w sprawie rozszerzenia uprawnień państwowych przedsiębiorstw przemysłowych (Monitor Polski Nr 94, poz. 1047) i zarządzenia nr 335 Prezesa Rady Ministrów z dnia 22 listopada 1956 r. w sprawie rozszerzenia uprawnień przedsiębiorstw resortu kultury i sztuki zarządza się, co następuje:

§ 1. W zakresie planowania i produkcji uprawnia się przedsiębiorstwa resortu kultury i sztuki, zwane dalej „przedsiębiorstwami”, do:

1) ustalania i zatwierdzania szczegółowych, sporządzonych na podstawie instrukcji Ministra Kultury i Sztuki planów we wszystkich wskaźnikach zarówno ilościowych, jak i jakościowych, opracowanych na podstawie rocznych wskaźników zadań planowych, ustalonych dla przedsiębiorstwa przez jednostkę nadrzędną na podstawie opinii przedsiębiorstwa; w skład ustalonych przez jednostki nadrzędne wskaźników do planu rocznego wchodzi w odniesieniu do wszystkich przedsiębiorstw:

- osobowy fundusz płac,
- zysk bądź strata,
- wysokość wpłaty zysku do budżetu bądź wysokość dotacji na pokrycie straty,
- wysokość dotacji budżetowej na inwestycje limitowe,
- limit finansowy na kapitalne remonty,
- suma normatywu środków obrotowych ogółem,

ponadto przedsiębiorstwa widowiskowe otrzymują wskaźniki liczby scen i liczby przedstawień, pozostałe zaś przedsiębiorstwa, w zależności od rodzaju działalności produkcyjnej, usługowej lub handlowej:

- wartość produkcji w cenach zbytu, w tym wartość produkcji przeznaczony na rynek (albo wartość usług lub obrotu),
- ilość produkcji najważniejszych asortymentów, zabezpieczona przydziałami materiałów centralnie rozdzielanych; zakres wskaźników określony zostanie odrębnym zarządzeniem;

w przedsiębiorstwach przemysłowych w skład wskaźników planu rocznego wchodzi nie osobowy fundusz płac, lecz fundusz płac ogółem, łącznie z bezosobowym funduszem płac; wskaźniki określone są bez podziału na kwartały; podstawą do oceny rocznych wyników pracy przedsiębiorstw są wymienione wyżej planowane wskaźniki, ustalone przez jednostki nadrzędne również wówczas, gdy zawarte w nich zadania planowe zostały podwyższone w szczegółowych planach, zatwierdzonych przez przedsiębiorstwo;

2) zatwierdzania planów operatywnych kwartalnych lub kwartalno-miesięcznych; w przedsiębiorstwach przemysłowych zatwierdzanie planów operatywnych powinno być dokonywane z uwzględnieniem posiadanego portfela zamówień, jak również wytycznych jednostki nadrzędnej; uruchomienie produkcji może nastąpić wyłącznie na podstawie uzyskanego zamówienia lub oceny rynku; zlecenie przedsiębiorstwu dodatkowych zadań w ciągu roku przez jednostkę nadrzędną może nastąpić tylko za ich zgodą; operatywne plany przedsiębiorstw powinny zapewnić wykonanie planu rocznego we wszystkich jego elementach;

3) w razie braku pokrycia zamówieniami planu w ustalonych asortymentach przedsiębiorstwo jest zwolnione od wykonania planu danego asortymentu; w razie braku możliwości wykonania przez przedsiębiorstwo asortymentów z planu rocznego przedsiębiorstwo może nie wykonać ustalonych asortymentów za zgodą jednostki nadrzędnej i w porozumieniu z odbiorcą; w każdym wypadku obowiązuje przedsiębiorstwo wykonanie planu produkcji towarowej według cen zbytu bądź planu usług lub obrotu;

4) przyjmowania od przedsiębiorstw uspołecznionych i instytucji państwowych oraz rzemiosła zamówień na dostawę nie objętych planem wyrobów z materiałów własnych lub zleciennodawcy albo z odpadów produkcyjnych bądź świadczenia usług, jeżeli ich wykonanie jest możliwe bez uszczerbku dla realizacji planu;

5) uruchamiania produkcji bocznej artykułów rynkowych bez konieczności wydzielania odrębnych komórek organizacyjnych; ustalania cen oraz organizacji zbytu produkcji ubocznej; całkowity zysk z produkcji ubocznej przedsiębiorstw przemysłowych przeznaczony na fundusz zakładowy; produkcji ubocznej nie obejmuje się wskaźnikami planu rocznego i nie zalicza się do jego wykonania; zaliczenie wyrobu do produkcji ubocznej wymaga uzgodnienia z Ministerstwem Kultury i Sztuki;

6) zatwierdzania oraz dokonywania zmian konstrukcji i technologii wyrobów, w szczególności dla uzyskania poprawy jakości i ekonomiczności wyrobów.

§ 2. W zakresie inwestycji i kapitalnych remontów przysługują przedsiębiorstwom uprawnienia do:

1) opracowywania rocznych planów inwestycji limitowych na podstawie planowanych środków finansowych, a dla inwestycji kluczowych — również według wytycznych narodowego planu gospodarczego; dokonywania zmian planu rocznego i opracowywania planów operatywnych

w porozumieniu z wykonawcą; opracowany plan, jak również dokonywane w nim zmiany nie mogą naruszyć ustalonego limitu na roboty budowlano-montażowe;

- 2) przekroczenia limitu inwestycyjnego o wartość maszyn i urządzeń, które zgodnie z planem miały być montowane w następnym roku, a których zmontowanie stało się możliwe w roku operacyjnym ze względu na przyspieszenie robót i wygospodarowanie lub uzyskanie środków inwestycyjnych na pokrycie kosztów montażu;
- 3) zatwierdzania zakresu rzeczowo-finansowego inwestycji pozalimitowych;
- 4) zatwierdzania planów kapitalnych remontów w ramach limitów finansowych z funduszu amortyzacyjnego, określonych przez jednostkę nadrzędną;
- 5) pokrywania w gospodarczo uzasadnionych przypadkach z funduszu amortyzacyjnego, w ramach rocznego planu kapitalnych remontów, kosztów modernizacji maszyn i urządzeń, jak również kosztów zakupu i montażu maszyn lub urządzeń, przeznaczonych do zastąpienia zużytych, jeżeli wymiana tych maszyn i urządzeń jest bardziej uzasadniona niż poddanie ich kapitalnemu remontowi;
- 6) wykonywania drobnych inwestycji w zakresie mechanizacji, modernizacji, racjonalizacji, rozszerzenia produkcji artykułów masowego spożycia, zagospodarowania nieczynnych obiektów — z kredytów udzielanych przez banki finansujące działalność eksploatacyjną;
- 7) zlecania pracownikom własnym i obcym i opłacania ze środków inwestycyjnych dokumentacji projektowo-kosztorysowej i adaptacji projektów typowych w przypadkach ekonomicznie uzasadnionych;
- 8) zlecania własnym pracownikom sporządzania dokumentacji dla remontów kapitalnych i średnich, wykonywanych przez przedsiębiorstwa systemem gospodarczym, gdy nie ma możliwości wykonania tej dokumentacji przez przedsiębiorstwo we własnym zakresie;
- 9) ustalania dla poszczególnych inwestycji zakresu niezbędnej dokumentacji; zatwierdzania projektów technicznych dla inwestycji do wartości ustalonych przez Ministra Kultury i Sztuki oraz projektów roboczych;
- 10) wykonywania inwestycji i kapitalnych remontów we własnym zakresie bądź powierzenia ich wykonawstwa w ramach prac zleconych pracownikom własnym i obcym w przypadkach ekonomicznie uzasadnionych;
- 11) zatwierdzania wysokości premii służby inwestycyjnej, zgodnie z obowiązującym regulaminem premiowania.

§ 3. W zakresie organizacji przedsiębiorstwa, zatrudnienia, płac i spraw finansowych przysługują przedsiębiorstwom uprawnienia do:

- 1) ustalania szczegółowej organizacji przedsiębiorstwa;
- 2) ustalania — w ramach układu zbiorowego i obowiązujących przepisów — norm pracy, taryfikatorów płacowych i regulaminów premiowania, a w szczególności:
 - a) ustalania zaszerogowań wszystkich pracowników przedsiębiorstwa, zgodnie z obowiązującym systemem płac i stawkami;
 - b) zaszerogowywania pracowników przedsiębiorstwa w wyjątkowo uzasadnionych przypadkach do grupy (stawki) uposażenia bezpośrednio wyższej niż przewidują przepisy dla danego stanowiska oraz przyznawania wybitnym specjalistom wynagrodzeń ryczałtowych w

ramach zatwierzonego funduszu płac; ryczałt nie może być udzielony dyrektorowi przedsiębiorstwa i jego zastępcom bez zgody jednostki nadrzędnej; wysokość górnej granicy ryczałtu określona zostanie odrębnie;

- 3) wykorzystania zaistniałych oszczędności (względnych) na funduszu płac w następnych okresach danego roku;
- 4) zlecania w ramach posiadanego bezosobowego funduszu płac pracownikom przedsiębiorstwa i pracownikom obcym wykonania prac doraźnych lub okresowych;
- 5) dokonywania w przedsiębiorstwach przemysłowych przerzutów z „pozostałych nakładów — poz. usługi obce” planu kosztów własnych na fundusz bezosobowy w każdorazowo ekonomicznie uzasadnionych przypadkach, za zgodą lub z upoważnienia jednostki nadrzędnej;
- 6) ustalania norm pracy w okresie uruchamiania nowego asortymentu;
- 7) wypłacania w uzasadnionych przypadkach pracownikom przedsiębiorstwa zaliczki na poczet wynagrodzenia do wysokości 10-dniowego zarobku, podlegającej potrąceniu przy wypłacie ostatecznie obliczonych zarobków za dany miesiąc;
- 8) tworzenia w ramach planu kosztów administracyjno-gospodarczych funduszu dyspozycyjnego i rozporządzania nim zgodnie z zasadami ustalonymi odrębnym zarządzeniem Ministra Kultury i Sztuki w porozumieniu z Ministrem Finansów;
- 9) odpisywania na podstawie protokołów komisji inwentaryzacyjnych nie zawinionych ubytków materiałowo-towarowych o charakterze ubytków nadzwyczajnych i wynikających z przyczyn losowych oraz umarzania należności z tytułu ubytków;
- 10) spisowania na straty:
 - a) nie zawinionych niedoborów materiałowych, produkcji w toku oraz wyrobów gotowych,
 - b) wartości zdeprecjonowanych materiałów w przypadkach nie zawinionych przez pracowników,
 - c) należności nieściągalnych.

§ 4. W pozostałych dziedzinach przedsiębiorstwom przysługują uprawnienia do:

- 1) sprzedawania przedsiębiorstwom państwowym zbędnych materiałów i przedmiotów nietrwałych, jeżeli właściwa jednostka organizacyjna zbytu nie nabyła ich bądź nie wskazała nabywcy w terminie nie dłuższym niż 2 tygodnie;
- 2) w razie niemożności sprzedaży przedsiębiorstwom państwowym (pkt 1) przedsiębiorstwo może sprzedać zbędne materiały i przedmioty nietrwałe spółdzielniom, rzemieślnikom i osobom prywatnym; decyzja co do sprzedaży i ceny powinna być ustalona komisyjnie;
- 3) sprzedawania przedsiębiorstwom państwowym, spółdzielniom, rzemieślnikom i osobom prywatnym zbędnych maszyn i urządzeń, jeśli właściwa jednostka nadrzędna w okresie 2 miesięcy nie dała innej dyspozycji; sprzedaż powinna być poprzedzona opinią komisji co do celowości sprzedaży i ceny;
- 4) sprzedawania i nieodpłatnego przekazywania instytucjom państwowym wzorców i próbek wyrobów oraz półfabrykatów wytwarzanych przez przedsiębiorstwo;
- 5) nieodpłatnego przekazywania organizacjom społecznym i związkowym drobnych przedmiotów wyposażenia przed-

- siębiorstwa oraz świadczenia drobnych usług w porozumieniu z czynnikiem społecznym;
- 6) zbywania wyrobów przedsiębiorstwa na podstawie upoważnienia właściwej jednostki nadrzędnej bez udziału organizacji zbytu;
 - 7) zawierania umów ze spółdzielniami i z rzemieślnikami na wykonanie prac na warunkach dogodnych dla przedsiębiorstwa;
 - 8) dokonywania zakupów w spółdzielniach, w jednostkach gospodarki uspołecznionej i u osób prywatnych w przypadkach ekonomicznie uzasadnionych;
 - 9) wypłacania osobom prywatnym z tytułu dostaw i usług jednorazowo kwot w gotówce do wysokości 3 tys. zł;
 - 10) dokonywania przez przedsiębiorstwa państwowe „Polskie

Nagrania" i „Polska Agencja Artystyczna" bezpośrednich transakcji z zagranicą za zgodą Ministerstwa Kultury i Sztuki, udzieloną w porozumieniu z Ministerstwem Handlu Zagranicznego.

§ 5. Przedsiębiorstwo może odmówić przesyłania sprawozdań statystycznych, jeśli nie są one zatwierdzone przez Główny Urząd Statystyczny albo Ministra Finansów, zgodnie z obowiązującymi przepisami.

§ 6. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 1957 r.

Minister Kultury i Sztuki: *K. Kuryluk*

1201

ZARZĄDZENIE MINISTRA TRANSPORTU DROGOWEGO I LOTNICZEGO

z dnia 15 grudnia 1956 r.

zmieniające zarządzenie z dnia 18 maja 1956 r. w sprawie sprzedaży niektórych samochodów osobowych nabywcom indywidualnym.

Na podstawie art. 2 pkt 1, 4 i 8 dekretu z dnia 8 stycznia 1946 r. o organizacji administracji i gospodarki motoryzacyjnej w Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej (Dz. U. Nr 7, poz. 58) oraz § 2 ust. 1 pkt 2 lit. c) i d) rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 26 lutego 1951 r. w sprawie zakresu działania władz naczelnych w dziedzinie komunikacji (Dz. U. z 1951 r. Nr 14, poz. 111, Nr 41, poz. 315, z 1952 r. Nr 11, poz. 69, Nr 13, poz. 79, Nr 19, poz. 115, z 1954 r. Nr 36, poz. 152, Nr 51, poz. 258 i z 1956 r. Nr 3, poz. 17) zarządza się, co następuje:

§ 1. W zarządzeniu Ministra Transportu Drogowego

i Lotniczego z dnia 18 maja 1956 r. w sprawie sprzedaży niektórych samochodów osobowych nabywcom indywidualnym (Monitor Polski Nr 43, poz. 527) wprowadza się następujące zmiany:

- 1) w § 2 ust. 1 skreśla się pkt 2,
- 2) skreśla się § 4.

§ 2. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Transportu Drogowego i Lotniczego: *J. Rustecki*

Redakcja: Urząd Rady Ministrów — Biuro Prawne, Warszawa, al. Ujazdowskie 1/3.

Administracja: Administracja Wydawnictw Urzędu Rady Ministrów, Warszawa, ul. Bracka 20a.

Tłoczono z polecenia Prezesa Rady Ministrów w Drukarni Akcydensowej w Warszawie, ul. Tamka 3.